

Ik voel me goed, al heb ik er maar eentje

Sites:

www.de-amazones.nl
www.borstkanker.nl
www.borstkankerforum.nl
www.blogger.xs4all.nl/kspaink
www.volkskrant.nl/opinie/brieven

Discussie:

De borstkankerglossy Pink Ribbon toont alleen mooie bekende Nederlanders met twee borsten in glimoureuze jurken. Karin Spaink daarentegen toont haar ontblote bovenlichaam met geamputeerde borst. Welke benadering is beter voor de emancipatie van de borstkankerpatiënt?

Conclusie:

Beelden van vrouwen met een of twee geamputeerde borsten, bloot of aangekleed, doen andere kankerpatiënten zich sterker voelen.

Is borstkanker iets dat gezien mag worden? Ja, natuurlijk, maar er is wel verschil van mening over het belang van niets-verhullen de beelden voor de emancipatie van de borstkankerpatiënt.

Publiciste Karin Spaink is in kranten en televisieprogramma's te zien met een kaal hoofd, door de chemotherapie, en in het septembernummer van *Opzij* staat ze ook met ontbloot bovenlichaam, om andere vrouwen te laten zien hoe een geamputeerde borst eruit ziet. Lotgenoten vinden haar dapper. Anne op borstkanker.nl: 'Ik heb in de sauna nog nooit een vrouw met een borstamputatie gezien. Het wordt tijd dat ik die wel af en toe zie. Ik hoop dat het interview en de foto daaraan bijdragen.'

Weija op Karin Spainks weblog blogger.xs4all.nl/kspaink: 'Ik vind het geweldig dat je zo helder en zonder schroom laat zien wat borstkanker betekent. Ik heb de ziekte ook en leef er inmiddels al tien jaren mee. Alles zelf ontdekt en nog steeds gelukkig en tevreden met wie ik ben, soms verdrietig omdat uitgezaaide borstkanker zo onbeheersbaar is en ik niet altijd kan doen wat ik graag wil.'

In *Trouw* schreef columnist Sylvain Ephimenco op 21 september dat hij de bladzijde in *Opzij* woeënd wilde omslaan toen hij Spainks foto zag: 'Zoals ik vind dat je niet alles kunt zeggen, ben

ik van mening dat je niet alles kunt laten zien (ook al is het de uitdrukkelijke wens van de geportretteerde). Het probleem is dat ik niet precies kan omschrijven waarom.' Hij komt er uiteindelijk op uit dat uit de foto 'geen boodschap van hoop opstijgt'.

In het mediaprogramma *De leugen regeert* moest Ephimenco zich verdedigen tegen *Opzij*'s Cisca Dresselhuys, Spaink zelf, Elsbeth Etty en Jort Kelder die zijn kritiek op *Opzij* allemaal afwezen. Ephimenco's afgang oogst enig gegniffel op www.de-amazones.nl. Anne: 'Niemand medelijden met die arme meneer die totaal voor Jan met de korte achternaam stond tegenover de drie mevrouwen plus presentator? ☺ Ik niet.'

De-amazones.nl is de levendigste van de Nederlandse sites en weblogs over borstkanker, waarschijnlijk omdat je er op kunt zonder je eerst te registreren, wat de drempel duidelijk lager maakt.

Vies en eng

Ellen K. op de-amazones: 'M'n moeder vond de foto (Spaink in *Opzij*, red.) ook vreselijk. En ze is echt geen doetje of softie. Ze snapte het argument maar vond de foto toch te erg. Zo mager, die nagels gelakt, dat kale hoofd. Dat vond ze te veel. Wellicht dat een ander soort foto voor haar en haar generatie net zo duidelijk en toch minder hard was geweest.'

Anne antwoordt: 'Mijn moeder zou nu in de tachtig zijn geweest als ze niet was gestorven aan de gevolgen van borstkanker, maar ik weet honderd procent zeker dat ze dit heel erg toegejuicht zou hebben. In haar tijd heette kanker K en was je een beetje vies en eng als je K had. Borstkanker hebben was heel eenzaam, omdat er niet over werd gesproken.'

Nog meer bijval, van Parel, op het weblog van Spaink: 'Hoezo mogen wij vrouwen met één borst ons niet meer laten zien? Luister dan maar eens naar mijn dochter van 12. Zij zegt: "Mam, ik ben er helemaal aan gewend hoor dat je er nu maar eentje hebt, het hoort nu bij je, het is goed." Ik hoef mijn lijf voor haar niet te bedekken.' Parel voelt zich met een prothese net een paspop, zegt ze. 'Ik

Het bedrijf Lobstar ontwerpt kleren voor vrouwen met één borst.

FOTO MARTIJN BEEKMAN

'Ik sta zonder prothese voor de klas'

werk in het onderwijs met pubers en sta zonder prothese voor de klas. De kinderen zien het niet eens. Ze zien mij als geheel. Ik laat ze juist zien dat ik me goed voel zo, ook nadat ik dit heb meegemaakt.'

Een andere discussie op de borstkankersites is of in het blad

Pink Ribbon niet veel meer foto's van eenborstige vrouwen hadden moeten staan. *Pink Ribbon* is een glossy gemaakt door een team van bladenmakers, in hun vrije tijd. De opbrengst gaat naar borstkankerresearch. Het thema is *feeling beautiful* en dat gevoel wordt uitgebeeld, gratis voor het goede

doel, door een stoet bekende Nederlanders met twee borsten, in mooie lingerie en dure jurken. 'Ik wil die jurk van bladzijde 19, doe maar inclusief de borsten!' grapt Rosalinde op de-amazones. 'Ik heb ook vanmiddag de *Pink* in huis gehaald', schrijft Anto. 'Met een brok in mijn keel heb ik het verhaal van Misha (over de dood van zijn 31-jarige vrouw Suzanne, moeder van peuter Kimberly, red.) gelezen en toen ik de kleine op de achtergrond zag schommelen, hield ik het niet meer droog. Verder heb ik het doorgebladerd, maar vond er geen r... aan. Ik las globaal een paar interviews met BN-ers, waaronder Kluun, over borsten- of billenmannen. Zal wel aan mij liggen: nope nada nix.'

Op volkskrant.nl/opinie/brieven staan 17 reacties op de brief van Pauline van der Lans die zich stoorde aan de borsten van Halina en Sylvana die van de tv de huiskamer binnenfloepen, met als doel de borstkankercampagne onder de aandacht te brengen. 'Het doet heel erg pijn, want zulke mooie gezonde borsten had je zelf ook graag willen hebben.' Margret Kerssemakers deelt de kritiek op *Pink Ribbon* niet: 'Ik ben zo'n vrouw die met twee strepen op de borstkas zit. Ik heb voor prothesen gekozen en ben blij dat er zoveel mogelijk is. De campagne van *Pink Ribbon* zie ik niet als op mij gericht, maar op vrouwen die nog gezonde borsten hebben. Ik hoop dat vrouwen, vooral jonge vrouwen, zelfonderzoek doen.'

Het laatste woord over *Pink Ribbon* is voor Tilly, op borstkanker.nl: 'Ik moest erg huilen. Maar het blad is er om geld op te halen voor borstkankeronderzoek. Op eens, ook al was er verdriet en boosheid toen ik het blad net in handen had, vond ik het toch mooi! Een mooie ode aan borsten en aan mannen en aan vrouwen met borsten, die zich lekker in hun vel voelen (en daar ben ik blij om) en die voor ons poseren om geld op te halen voor research! Ik ben ze dankbaar. Het is goed, we zijn gewoon erg gevoelig op dit punt. Maar ja ... het snijdt toch steeds door je heen, vooral die mooie lingersetjes waarin twee borsten zitten.'

Renée Braams